

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ
Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

KΥΡΙΑΚΗ
Στιχηρὰ Τοῦ Ἐσπερινοῦ
Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τὴν παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἔγκαλλόπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς θεότητος, αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἡνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, Θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου Τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἡ φυρμόν, ἡ διαιρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σῶν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάτερε Δέσποινα, αὐτὸν ἱέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὄρθιοδόξως, Θεοτόκον ὄμολογούντων σε.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ο διὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖᾳ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὔδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὄρειάλωτον εύρων, πρόβατον τοῖς ὕμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἴδιῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῆς ἀπειραγάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθόν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἀμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὕν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς ἀνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἔρμηνεῦσαι γλώσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὕστης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· Πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς

ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γάρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθών μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύπτοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[αρχή](#)

Ἄποστιχα Τοῦ Ἑσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Ίδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαῖου πρόρρησις· Παρθένος γάρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γάρ ἦν ὁ τεχθεὶς· διὸ καὶ φύσις ἐκαινοτόμησεν. Ἄλλ' ὁ Θεομῆτορ, ἵκεσίας σῶν δούλων, σῶς τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδης, ἀλλ' ὡς τὸν Εὔσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Ω θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γάρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἄπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὡλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ἄσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάπτουσα· σὲ γάρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἅγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἦς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλασε, κατ' εἰκόνα ιδίαν χειρὶ τῇ ἐαυτοῦ. Διὸ Πλανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδάμ ἡλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρὶ τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἅγγελου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκέσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

[αρχή](#)

Εις τό, Θεὸς Κύριος

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Πάντα ύπερ ἔννοιαν, πάντα ύπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ύπερ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπτης, ύπερ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ο τὴν εὔλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἥλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν Ἄδαμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εύρεθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ ππαισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ύπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα Παρθένος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ύπερ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

[αρχή](#)

ΔΕΥΤΕΡΑ

Στιχηρὰ Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ύπερκείμενον, τῆς καθαρότητος ὅχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου προστασίᾳ· καὶ γὰρ δύνασαι, οἵα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἵσχυοντος.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

"Ωραν τῆς ἐτάσεως σκοπῶν, φρίπτω ἔννοιῶν μου τὰ πλήθη, τῶν παραπτώσεων, τί ἀπολογήσομαι; πῶς διαφεύξομαι, τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, ἀσώτως βιώσας; ὅθεν Κόρη κράζω σοι θερμοῖς τοῖς δάκρυσι. Πλῦνον, τῆς ψυχῆς μου τὸν ρύπον, ἡ τὸν καθαρὸν μαργαρίτην, τὸν Χριστὸν

κυήσασα, καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Μεγάλης διὰ σοῦ, εὐεργεσίας ἄχραντε, τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὔσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε, πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε, βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα, δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πολεμοῦντας δαίμονας, παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπῖς τῶν περάτων, ἡ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Γνώμῃ ὀλισθήσας τε, καὶ ὑποκύψας τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὔσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέσιν, παναγίᾳ Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾶ, γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένη, Θεοτόκε προξένῳ τῷ τόκῳ σου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος" ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Χαῖρε δαιμόνων ἀφάνισις, χαῖρε Θυγάτηρ Ἄδάμ, ἀληθῶς ἡ ἀνθήσασα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, χαῖρε δόξα τῶν δούλων σου, δεινῶν ἡ λύσις, χαῖρε Πανάμωμε, τὸ δῶρον χαῖρε, παρὰ Θεοῦ δωρηθέν, κόσμῳ διάσωσμα, τῶν παρακαλούντων σε, χαῖρε Σεμνή, χαῖρε δόξα Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

[αρχή](#)

Ἄπόστιχα Τοῦ Εσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Ἀδιόδευτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ἄγιόπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον οὖσα, τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα, πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Χαῖρε φωτὸς Νεφέλη, χαῖρε Λυχνία φωτεινή, χαῖρε Στάμνε ή τοῦ Μάννα, χαῖρε ἡ Ῥάβδος Ἄαρών, χαῖρε Βάτε ἄφλεκτε, χαῖρε Λαμπτάς, χαῖρε Θρόνε, χαῖρε Ὅρος ἄγιον, χαῖρε Παράδεισε, χαῖρε θεία

Τράπεζα, χαῖρε Πύλη μυστική, χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Φοβερὸν καὶ παράδοξον, καὶ μέγα τὸ μυστήριον! ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἔχωρήθη, καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τόκον Παρθένος πάλιν διέμεινε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα. Αὐτῷ βοήσωμεν, αὐτῷ τὸν ὅμινον εἴπωμεν, σὺν Ἀγγέλοις ἀναμέλποντες. Ἅγιος εἶ Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας δόξα σοι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ἄρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαῖρε δι' ἡς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, κατάβαλε Δέσποινα, τοὺς τυράννους ἀθέους ἔχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἀχραντε, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας [TO AKOYTE](#)

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα, ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας ἀμαρτίαις, οἵμοι! δέδοικα, καὶ τρέμω· ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον σῶσόν με, ὅδὸν εἰς εὐθεῖαν ὀδηγοῦσά με.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

὾ τοῦ παραδόξου θαύματος [TO AKOYTE](#)

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περιστερὰ λογική, χαῖρε πόλις τοῦ Κτίστου σου, χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον, ἡ προστασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοί, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις, χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα, πρὸς οὐρανόν. Χαῖρε παντευλόγητε, ἀγία Δέσποινα.
[αρχή](#)

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων, ὁρᾶν οὐ δεδύνηται, αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε, Ποιόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὄνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἔξισταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἅγιων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε, Χαῖρε Εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, χαῖρε μόνη, τῶν γηγενῶν σωτηρία, χαῖρε σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β' [TO AKOYTE](#)

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἥκουσε γὰρ τὸ χαῖρε, καὶ οὐκ

ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν, οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτο μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν ποιητήν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα, γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.
[αρχή](#)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εύλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός, ἀγγελικοῦ σε ὑμνοῖς τιμῶντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλῃ τοιαύτῃ καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Ο ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, σιόντος φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ἄρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Ὑπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὔλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Χαῖρε ἡ πύλη, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἦν ὁ "Ψυιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

[αρχή](#)

ΤΡΙΤΗ

Στιχηρὰ Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἅγνη, μόνη ἔχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Θλίψεις καὶ δεινῶν ἐπαγωγαί, πάθη τε τοικίλα χειμάζει, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, Κόρη ἀπειρόγαμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, κυβερνῆτίς μοι φάνηθι, Θαλάσση τοῦ βίου, καὶ τὸν ἐπικείμενον πράγμανα, ὄρμω, γαληνῶ μετανοίας, καὶ ἀναψυχῆς ὄδηγούσα, τὸν τῇ θείᾳ σκέπη σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Μὴ παύσῃ ἰκετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς

λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἐνεστώσης, πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὄργης Κυρίου, πάντας ἔξαρπτασον,
Θεοτόκε σοὺς δούλους.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ἡσαῦ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Πανάχραντε, ἐμπαθής ύπερ ἄνθρωπον, μόνος ὥφθην
ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθέου, γυμνὸς μόνος ὅλος, τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνήσει μου τὴν
ἀπώλειαν· διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι· Ἡμαρτον Δέσποινα, σῶσόν με, ὥσπερ ἔσωσε πρότερον, ὁ
Υἱός σου τὸν Ἀσωτον.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Στῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ρείθρῳ τῆς σῆς
πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον, ἔχθρούς καθ' ἐκάστην, τοὺς
τὴν ψυχήν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ἐκταράποντας, καταπόντισον, ἀπωλείας
εἰς βάραθρα, πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λῦσον τὸ νέφος βοῶ σοι, τῆς
ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα, τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ολην ἀποθέμενοι ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σύμβολον ὄργης ἐστι, μνησικακία, θυμός τε, τῆς ὄργης ἐμφάνεια, δι' ὧν καὶ τῶν ὕβρεων τὰ
ἀλλόκοτα, ἀναιδῶς ἄλλονται, τοῦ οἰκτροῦ στόματος, τὸν ἐν τούτοις ἐνεργούμενον, ποιοῦντες
ἔνοχον, πυρὸς τῆς γεέννης, ὡς γέγραπται· διὸ ψυχὴ γρηγόρησον, φεῦγε τὸν θυμὸν τὸν πικρόν,
τὴν ὄργήν, μῆνιν καὶ τὴν ὕβριν, καὶ πᾶσαν τὴν δυσώδη ἐκδρομήν, τῇ Θεοτόκῳ κραυγάζουσα·
Δέσποινά μου σῶσόν με.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Χαῖρε Ἄγνη, τὸ σεπτὸν κειμήλιον παρθενίας. Χαῖρε σεμνή, ἐνδιαίτημα θεῖον. Χαῖρε Παρθένε, τῶν
πιστῶν σωτηρία. Χαῖρε Δέσποινα, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε Θεοῦ καθαρόν, οἰκητήριον Ἀχραντε, χαῖρε θεῖον ὅχημα, τοῦ
Λόγου θεοχώρητε, τὸ θεότευκτον, χαῖρε παλάτιον, θεοπάροχον, χαῖρε θησαύρισμα, θάλαμος
ἔμψυχος, Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτέ, καὶ κατοικητήριον, τοῦ θείου Πνεύματος.
[αρχή](#)

Ἄπόστιχα Τοῦ Εσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ
ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τῆς ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα
ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ύπερ ἀχρείων δούλων σου.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

"Εδωκας σημείωσιν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῷ Πολυυμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν
ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμελείαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ύπερθέου Τριάδος ποίησον,
ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν πολλὴν εὔσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος
οἰκέτης σου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βιούντων σοι. Ἐλεῆμον Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

[αρχή](#)

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπτε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς, νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ισχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιάν, προστασίαν αἴτοῦμεν. Σπλαγχνίσθητι, εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ρύσθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Τὸ Χαῖρε σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις, μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

[αρχή](#)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βιώντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις,

τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

"Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεὶ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βιώντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾧ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς. Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βιώμεν σοι· Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βιώντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

[αρχή](#)

ΤΕΤΑΡΤΗ Στιχηρὰ Τοῦ Έσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἄδικως πάσχεις; Πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὔεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἅγνη, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἔώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα ἡλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὐ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὔεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὔσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου, διῆλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν Υἱὸν σου, ἐπὶ σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μετὰ τόκον παρθένον.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἡλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο, τέκνον μου ποθεινότατον μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἄμνάς, ποτὲ ὄρωσα πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ, τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε; Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλατε, μὴ με παρέλθης οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ζωοδότα, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὸν κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτω παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι, καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ύπερ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ἡ Πανάμωμος ὡς ἐώρακε θρηνῶδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς μυστηρίου καινοῦ! ὡς φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα· Οἷμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν.

αρχή

Ἄπόστιχα Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Ῥομφαία διῆλθεν ὡς Υἱός, (ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον), τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράπτει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν, ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον, Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Ότε ἐκ τοῦ ξύλου ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρωσεὶ Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· Οἷμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἄδαμ γηγενεῖς; Ὁθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Σταυρῷ σε ἀναρτώμενον, Χριστέ μου ὡς ἐώρακεν, Ἀμνὰς ἡ σὲ τεκοῦσα, ἡ ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου, ὡλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα· Μή με δείξης ἄτεκνον, ἦν ἐφύλαξας ἀγνήν καὶ μετὰ τόκον.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα, θρηνῶδοῦσα ὡδύρετο, βιώσα· οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὄρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γάρ διέφυγον, τὰς ὡδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὁδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράπτομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπος; ἄρτι γάρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ρήμα ὃ εἰρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ρόμφαιαν ἐλεύσεσθαι, ἀλλ' ὡνῦ Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ὀρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὄρῶ, μυστήριον Υἱέ μου, πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγὲ;

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ Σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα Θρηνοῦσα, σὺν ἡγαπημένῳ σεπτῷ θεολόγῳ, ὃν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ, καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς θείας ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἔθεάσατο ἡ σὲ Τεκοῦσα, μόνε μακρόθυμε, ὀδυρομένη δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

[αρχή](#)

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Οἱ τὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σὲ πάντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἔχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ρόμφαια διῆλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εύλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν ππαισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σὲ ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εύλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Θεοτόκε Παρθένε, ίκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ίκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

[αρχή](#)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εύλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βιώντες, Χαῖρε ἡ ἡράβδος, ἐξ ἣς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη Εὐλογημένη.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὅρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Οὐ ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Οὐ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

[αρχή](#)

ΠΕΜΠΤΗ Στιχηρὰ Τοῦ Έσπερινοῦ Θεοτοκίον Ἡχος α'

Θεοκυῆτορ Παρθένε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ πάλιν μετὰ τόκον, ὡς ἀληθῶς, ἀνεδείχθης Παρθένος ἀγνή, θρόνος καὶ πύλη καὶ τράπεζα μυστική, καὶ λυχνία φωτεινόμορφος.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Πᾶσα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχύς, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε Μήτηρ, καὶ καταφύγιον, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις, μὴ οὖν μάτην λογίζοιντο, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατακαυχῶμενοι κατὰ τῶν δούλων σου· σὺ γάρ πρὸς Θεὸν προστασία, δέδοσαι· διό μὴ παρίδῃς, διασῶσαι Δέσποινα τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ἄπαντων κυριεύουσα τῶν κτισμάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν, τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρωπὸν χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

"Ἔχων ἀμαρτημάτων πληθύν, πεπωρωμένος, καὶ τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, βοῶ σοι ἐν κατανύξει, καὶ συντριβῇ λογισμῶν. Κόρας τῆς ψυχῆς μου φωταγώγησον· καὶ γάρ τὸ ἀνέσπερον, φῶς ἐκύησας Ἀχραντε, τὸ καταυγάζον, οἰκουμένης τὰ πέρατα, τοῖς πυρσεύμασι, τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως, φώτισόν μου Πανάμωμε, τὸν νοῦν ταῖς λαμπρότησι, τῆς σῆς πρεσβείας γενέσθαι, σίὸν φωτὸς ἀξιοῦσά με, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Μεγίστων δωρημάτων ήμιν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀναπλάτπει τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Παρθένον σε γινώσκομεν μετὰ τόκον· ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα, ὥς πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

"Ιδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε, πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῷ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

[αρχή](#)

Ἀπόστιχα Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Παρθένε πανύμνητε, Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικὸς εἶδεν ὅμμασι, βάτον μὴ φλέγεσθαι, καίπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς θεότητος, τὴν μήτραν σου, Ἀγνή, οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Πάντων προστατεύεις Ἅγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιῇ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἄγγέλων χαρμονή, τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτο σε, προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων Ποιητήν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκίασέ σοι, τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ὡς παρρησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Λύτρωσαι Θεοτοκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Τί ύμᾶς καλέσωμεν Ἀγιοι; νύμφην σε Παρθένε ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρός, καὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεόν, ἀξιωθέντες κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἀγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὕσης χάριτος.

[αρχή](#)

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον
τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σὲ πάντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν,
Θεοτόκον σὲ κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Τὸν λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης, ἃνευ
σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης, δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρά, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Ἄγια Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τῶν ἀπάντων ποιητήν, ἀπορρήτως τεκοῦσα,
ἴκέτευε σὺν Ἀποστόλοις Ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ
ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε
Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα
δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
[αρχή](#)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε
ἴκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βιώντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις,
τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ
Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εύποροῦντες Θεοτόκε,
δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι
ἐκτενῶς· Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βιώμεν σοι· Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομῆτορ σὺ ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἔνα τῆς
Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Ο καρπὸς τῆς γαστρός σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε

Θεοτόκον, γνώμῃ καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

[αρχή](#)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Στιχηρὰ Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Ἄναρτηθέντα ως εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῶδοῦσα ἐβόα·
Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ
δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκὶ;

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Ὦ τῆς ἀγαθότηος τῆς σῆς! ὡς τῆς ὑπὲρ νοῦν εὔσπλαγχνίας! ὡς τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ
μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη, πῶς ὁ ὕπερ
ἀθάνατος, θανεῖν ἡγάπησας; μέγα τὸ μυστήριον βλέπω, ὅμως προσκυνῶ σου τὰ Πάθη, ἄπερ
ἔκουσίως καθυπέμεινας.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ὀρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἡλάλαζες βοῶσα· Ποθεινότατόν
μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ
γένος;

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ίδών σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς
δικαιοσύνης, Ἡλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθη φόβω τοῦ κράτους σου, ἡ
Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δέ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὔσπλαγχνίᾳ
σου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

“Ολην ἀναλαβὼν τὴν ἐμήν, μορφὴν ὁ πλάστης καὶ Θεὸς ἐνεδύσατο, μορφῶσαι τὴν πρὶν
πεσοῦσαν μορφὴν Ἄδαμ βουληθείς, ἐν Σταυρῷ ὑψώθη, ώς ὑπεύθυνος, ἐκῶν καὶ τὰς χεῖρας,
προσηλωθεὶς νῦν ίάσατο, τὰς πρὶν τῷ ξύλῳ, παρειμένας τῆς βρώσεως, ὃν ἡ Πάναγνος,
θεωροῦσα ἡλάλαζε. Τίς ἔστιν ἡ τοσαύτη σου, Υἱέ μου ἀνείκαστος, μακροθυμία; οὐ φέρω, ἐπὶ¹
Σταυροῦ ἀναρτώμενον, ὄρᾶν σε τὸν πάντα, τῇ δρακὶ διακρατοῦντα, Χριστὲ τὰ σύμπαντα.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ὀρῶσά σε ἡ Πάναγνος, ἐν ξύλῳ καθηλούμενον, ἀνεβόα· Ὡς Υἱέ μου καὶ Θεέ, τί τὸ παράδοξόν
σου, καὶ ἄκουσμα τὸ ξένον, ὃ ὑπομένεις διὰ οἰκτον πολύν;

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

‘Ρήματα ἐν τῷ τόκῳ σου Τέκνον, δι’ ὧν χαροποιὰ πρώην ἥκουον, προσεδόκων, χαρᾶς
ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι, ψυχὰς τεθλιμένας, ταῦτα δὲ πρὸς λύπην μετετράπη, τῇ
σταυρώσει σου ἐναργῶς τὰ πράγματα· ἡ λύπη γὰρ τήκει με, καὶ θανεῖν προήρημαι, πληρούσης
τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Πάναγνος ως εἶδε σε, Σταυρῷ κρεμάμενον ἐθελουσίως, κατανοοῦσά σου τὴν δυναστείαν, λύπη
συνείχετο Χριστέ, καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· Τέκνον μή με λίπης τὴν τεκοῦσάν σε· δός μοι λόγον
Υἱέ μου, μή με σιγῶν παρέλθης, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

[αρχή](#)

Ἀπόστιχα Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες [TO AKOYTE](#)

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ Ἀδάμ, τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χολήν καὶ ὄξος γευσάμενος, τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου, γλύκανον Δέσποτα, ἀναστὰς ὡς παντοδύναμος, ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Θεοτοκίον Ἡχος β'
Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν [TO AKOYTE](#)

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἅγνη, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα ἡλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, ὅπως ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὔεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκιάς, σοῦ τὴν εὔσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ό κόσμος ἡλεήθη Λόγε τῇ Σταυρώσει σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὗρον Δέσποτα, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἐγὼ δὲ νῦν τέτρωμαι, καθορώσά σου τὸ ἐκούσιον πάθος.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'
Ό εξ Ὑψίστου κληθεὶς [TO AKOYTE](#)

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορώσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ιδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν [TO AKOYTE](#)

Λόγχῃ σου τὴν πλευρὰν ὁ Υἱός, ὀρυττομένην καθορώσα τιπρώσκομαι, τῆς λύπης δεινῇ ρόμφαίᾳ, καὶ στεναγμὸν ἐκ ψυχῆς, προϊέναι ὅλως οὐ δεδύνημαι, ἡ Πάναγνος ἔλεγε, παρεστώσα τῷ πάθει σου, καὶ τὴν σφαγήν σου, καθορώσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, ὑπεράγαθε Κύριε, ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια, βιώσα σὺν δάκρυσι, ποῦ ὁ τὸ Χαῖρε μοι λέξας; ποῦ ἡ λοχεία ἡ ἄφραστος; ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'
Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ [TO AKOYTE](#)

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἴμοι πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια!

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς
Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας [TO AKOYTE](#)

Τέτρωμαι τῇ ρόμφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν Σταυρῷ καθορώσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέρριν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν Υἱόν μου νῦν, αἰροῦμαι παμφίλτατε, φρίξον γῆ καὶ σείσθητι, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'
Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε [TO AKOYTE](#)

Ὄρωσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἡ Θεοτόκος, Οἴμοι! ἔκραύγαζε, πῶς τὰς ὁδύνας φέρεις, γλυκύτατε Υἱός; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου, ὅμως ὑμνολογῷ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

[αρχή](#)

Εἰς τό, Θεός Κύριος
Θεοτοκίον Ἡχος α'

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ίκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ

Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σὲ πάντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἔχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυροῦμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν ππαισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη, πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχύς, καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σὲ ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Θεοτόκε Παρθένε, ίκέτευε τὸν Υἱὸν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ίκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

[αρχή](#)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βιώντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπτε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη Εύλογημένη.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βιώντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψε.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Ο ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἵμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν

αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

[αρχή](#)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Στιχηρὰ Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γάρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἡνέψει. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, Θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γάρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν "Ηλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικὸν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γάρ ἀνδρός, μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα, Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἥ φυρμόν, ἥ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὄρθιοδόξως, Θεοτόκον ὄμολογούντων σε.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μελῷδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖᾳ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γάρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εύδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανητέν, ὄρειάλωτον εύρων πρόβατον, τοῖς ὕμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ιδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψη Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης, εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ Ἀμεμππος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὃν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον· ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ, Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱέτευε σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ Παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὕσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθών, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἀνθρωπὸν, ἀληθῶς κηρύπτοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[αρχή](#)

Ἄπόστιχα Τοῦ Εσπερινοῦ

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρίτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. Χαίροις ἐξ ἦς Ἄμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ φωτός, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Ἐν γυναιξὶν ἀγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Ἐχοντές σε Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἔχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πποούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα. Εύλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπταυσον.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρὺς

Ὦρος θεῖον ἄγιον, εἶδέ σε ὁ Δανιήλ, καὶ Ἁσαΐας δὲ ὁ σοφός, Μητέρα Θεοῦ ἐκήρυξέ σε Σεμνή, Θεὸν ἐν σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἄδαμ πλαστουργήσαντα, ὃν τὰ Χερουβείμ ἐτρόμαξαν σαρκούμενον, ὑμνοῦντα καὶ δοξάζοντα, ἀσιγήτῳ τρισαγίᾳ φωνῇ, ἀλλὰ τοῦτον αἴτησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ἀγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

[αρχή](#)

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, σοὶ Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ

παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν, τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γάρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε σκέπη καὶ προστασία τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπτης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεών, τὴν σύλληψιν, καὶ ἔρμηνεύει ὁ Δαυΐδ, τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς, γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ ππαισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα Παρθένος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν Τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

[αρχή](#)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου

Θεοτοκίον Ἡχος α'

Τὸν ἀμήτορα ἐν ούρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἡχος β'

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὅμνοις τιμῶντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἄλληλούϊα, ἐν οἰωδήποτε

"Ἡχω, λέγονται ταῦτα. Ἡχος β'

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται Ἱεράρχαι, Ὀσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθόν, Θεὸν ἱκετεύσατε σωθῆναι, δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μνήσθητι Κύριε, ὡς Ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γάρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὅμνοις τιμῶντες, εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἡχος γ'

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν,

Θεοτόκον σε κυρίως ύπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἡχος δ'

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾧ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α'

Οὐ εἰκόνην, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον Ἡχος Βαρύς

Χαῖρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, ἐξ ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουὴλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

[αρχή](#)